

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřina Burešové a soudců JUDr. Tomáše Němce a Mgr. Daniely Jandové ve věci

žalobce: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Dušanem Sedláčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ing. J. H.**, narozený
bytem
zastoupený advokátem JUDr. Markem Hlaváčem
sídlem Akademická 663/5, 108 00 Praha 10

o zaplacení 11 158 260 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu Praha – východ ze dne 23. 5. 2023, č. j. 46 C 401/2022-326

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 118 774 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Okresní soud Praha – východ (dále jen „soud prvního stupně“) shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zaplacení částky 11 158 260 Kč s úrokem z prodlení 15% ročně z této částky od 31. 8. 2022 do zaplacení (výrok I.) a uložil žalobkyni povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

zaplatit žalovanému na náhradě nákladů určení částku 356 320,80 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného (výrok II.).

2. Soud prvního stupně vyšel ze skutkového zjištění, že žalovaný nabyt vlastnické právo k pozemkům parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] a parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] a ke spoluvlastnickým podílům na pozemcích parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] o velikosti 1/2, parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] o velikosti 1/2, parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] o velikosti 3/4, parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] o velikosti 1/4, parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] o velikosti 1/2 a parc. č. [redacted], parc. č. [redacted], parc. č. [redacted], parc. č. [redacted], parc. č. [redacted], parc. č. st. [redacted] a parc. č. st. [redacted] v katastrálním území [redacted] o velikosti 2/3 (dále jen „Pozemky“), a to na základě částečného rozsudku Okresního soudu Praha – východ ze dne 24. 7. 2017, č. j. 5 C 178/2016-239, ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2018, č. j. 26 Co 405/2017-598, Smlouvou o bezúplatném převodu pozemků. Žalovaný spoluvlastnický podíl na pozemku par. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] převedl Kupní smlouvou ze dne 15. 8. 2019 na společnost Beta Gruis s. r. o. za částku 50 000 Kč. Vlastnické právo k ostatním Pozemkům převedl na základě tří kupních smluv ze dne 1. 10. 2018 na společnost Elderflower develop s. r. o. za souhrnnou kupní cenu 1 176 638 Kč. Uvedené rozsudky byly zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 3. 9. 2019, č. j. 28 Cdo 4423/2018-812. V dalším řízení Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 9. 2020, č. j. 26 Co 405/2017-1095, byl změnil částečný rozsudek Okresního soudu Praha – východ ze dne 24. 7. 2017, č. j. 5 C 178/2016-239, tak, že žaloba byla ve vztahu k Pozemkům zamítnuta, neboť předmětné nemovitosti byly již ve vlastnictví třetích osob, nikoli ve vlastnictví žalovaného. Dne 15. 3. 2021 žalovaný prostřednictvím svého zástupce žalobkyni sdělil, že po odpadnutí nabývacího titulu k Pozemkům je jakožto poctivý příjemce ve smyslu § 3001 o. z. připraven vydat to, co za jejich prodej utržil, a vyzval žalobkyni ke sdělení čísla účtu pro vrácení bezdůvodného obohacení. Dne 3. 9. 2021 byly do úschovy Obvodního soudu pro Prahu 3 přijaty ve prospěch příjemce (žalobkyně) od složitele (žalovaného) finanční prostředky ve výši 1 226 638 Kč. Žalobkyně sdělila, že předmět úschovy nepřijímá, protože nebyly splněny předpoklady soudní úschovy nejméně z toho důvodu, že předmět úschovy není za bezdůvodné obohacení žalovaného adekvátní náhradou ani náhradou souladnou se zákonem.
3. Z hlediska právního posouzení vycházel soud prvního stupně z ust. § 2991, § 3000 a § 3001 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. z.) a uzavřel, že nabývacím titulem žalovaného k Pozemkům byl částečný rozsudek Okresního soudu Praha – východ ze dne 24. 7. 2017, č. j. 5 C 178/2016-239, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2018, č. j. 26 Co 405/2017-598, který nabyt právní moci dne 11. 9. 2018. Dobrá víra žalovaného, jako poctivého příjemce, byla založena důvěrou ve správnost aktu veřejné moci. A ani případná vědomost žalovaného o podaném dovolání ze strany žalobkyně proti pravomocnému rozhodnutí odvolacího soudu na tomto závěru nemůže ničeho změnit, jelikož odvolání je mimořádným opravným prostředkem, jehož mimořádnost tkví právě v tom, že pouze ve zvláštních případech může být prolomena závaznost a nezměnitelnost soudního rozhodnutí stvrzená jeho právní mocí. Ztráta dobré víry se pak váže až k okamžiku, kdy obohacenému musí být z okolností zjevné, že obohacení, které získal, mu nenáleží. V posuzované věci tento moment mohl nastat nejdříve okamžikem, kdy bylo rozhodnutí odvolacího soudu zrušeno, čímž žalovaný dobrou víru ve spravedlivý důvod nabytí a držení předmětu obohacení ztratil a stal se nepoctivým příjemcem. Pokud žalovaný prodal Pozemky podle žalobkyně za nepřiměřeně nízkou cenu, než činila jejich obvyklá cena, nevypovídá to nic o dobré či zlé víře žalovaného, nýbrž o jeho případném laxním přístupu k hospodaření s nabytým majetkem. Pokud jde o výši bezdůvodného

obohacení žalovaný jako poctivý příjemce zvolil ve smyslu § 3001 odst. 1 věty první o. z. zákonem předpokládanou možnost vydat žalobkyni to, co utržil, a soud prvního stupně se ztotožnil s hodnotou pozemků podle jednotkové ceny vypočtené vydělením celkové výše kupní ceny uvedené v kupní smlouvě a celkové výměry pozemků. Soud prvního stupně nesouhlasil s argumentací žalobkyně, že žalovaný neprokázal skutečnou výši utrženého obohacení a neunesl tak své důkazní břemeno, když je na žalobkyni jako ochuzené, aby tvrdila a také prokázala konkrétní výši obohacení. Žalobkyně přitom v řízení vyjádřila pouhé pochybnosti ohledně výše kupní ceny za realizovaný prodej žalovaným, kterou považovala za nepřiměřeně nízkou. Pokud pak žalovaný zvolil vydat ochuzené žalobkyni právě to, co utržil, avšak žalobkyně jeho plnění odmítla přijmout, pak okamžikem složení peněžních prostředků do soudní úschovy (§ 1953 věta první o. z.) závazek žalovaného zanikl. Námitku promlčení vznesenou žalovaným neshledal soud prvního stupně důvodnou s odkazem na ust. § 621 o. z., protože až okamžikem zrušení rozhodnutí odvolacího soudu soudem dovolacím mohlo nejdříve dojít k bezdůvodnému obohacení, tedy teprve tímto okamžikem tj. dnem vyhlášení kasačního rozsudku Nejvyššího soudu (3. 9. 2019, potažmo dnem jeho právní moci 11. 9. 2019), mohla žalobkyně získat vědomost o vzniku bezdůvodného obohacení a osobě obohaceného. Žaloba byla přitom podána dne 1. 9. 2022, tzn. v obecné tříleté promlčecí lhůtě ve smyslu § 629 odst. 1 o. z. O náhradě nákladů řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a ve věci úspěšnému žalovanému přiznal plnou náhradu nákladů řízení.

4. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání, ve kterém namítala, že na základě provedených důkazů dospěl soud prvního stupně k nesprávnému skutkovému zjištění, že žalovaný kupní cenu v celkové výši 1 226 638 Kč skutečně utržil, protože u tří kupních smluv uzavřených se společností Elderflower develop s. r. o. soud pouze zjistil sjednání kupních cen a smluvní závazek této společnosti je žalovanému v určité lhůtě zaplatit, nikoliv jejich zaplacení žalovanému. Prokázání této skutečnosti přitom bylo podmínkou pro právní závěr soudu o vzniku povinnosti žalovaného coby obohaceného vydat žalobkyni coby ochuzené „co utržil“, nikoliv peněžitou náhradu ve výši obvyklé ceny, i pro závěr soudu o zániku této povinnosti složením do soudní úschovy. Další podmínkou vzniku povinnosti žalovaného vydat žalobkyni „co utržil“, nikoliv peněžitou náhradu ve výši obvyklé ceny, je poctivost, čili dobrá víra žalovaného zahrnující i okamžik jejich prodeje. Kupní smlouvy, zejména ty se společností Elderflower develop s. r. o., byly žalovaným uzavřeny s nepoctivým záměrem předejít obnově vlastnického práva žalobkyně k nabytým Pozemkům z důvodu navrženého kasačního rozsudku v dovolacím řízení, ačkoliv žalovaný před uzavřením předmětných kupních smluv věděl o tom, že žalobkyně podala proti rozsudku krajského soudu dovolání. Žalovaný tak sice při nabytí pozemků v dobré víře mohl být, ale tuto svou dobrou víru ztratil nejpozději při uzavření předmětných kupních smluv. Při nesprávném právním názoru soudu prvního stupně o žalovaném coby poctivém příjemci je pak také nesprávný závěr o splnění závazku složením do soudní úschovy, protože předpokladem splnění závazku tímto způsobem je jeho soulad se zákonem. Žalobkyně vytýká soudu prvního stupně, že vyhodnotil dělení břemene důkazu k utržení kupní ceny k tíži žalobkyně; k rozdělení břemene důkazu dobré víry žalovaného se však prvostupňový soud nevyjádřil. Právě v souladu s tímto pravidlem žalobkyni tíží důkazní břemeno ohledně peněžité náhrady ve výši obvyklé ceny a žalovaného tíží důkazní břemeno ohledně skutečností podmiňujících jeho právo vydat žalobkyni namísto této peněžité náhrady, co utržil. Žalobkyně na podkladě § 2999 odst. 1 věta první o. z. požaduje peněžitou náhradu ve výši obvyklé ceny, která činí podle žalobkyni předložených znaleckých posudků 11 158 260 Kč. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobě zcela vyhová.
5. Žalovaný ve vyjádření k odvolání žalobkyně uvedl, že může a mohl již před soudem prvního stupně předložit bankovní výpis o inkasu kupní ceny, soud prvního stupně však považoval tyto důkazy za nadbytečné a ze strany žalobkyně za obstrukci a snahu celé řízení pozdržet. K námitce žalobkyně o absenci dobré víry žalovaného uvedl, že nabytí vlastnické právo na základě

Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou a včas (§ 202 a contr., § 201, § 204 odst. 1 o. s. ř.) přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a § 212a občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Skutkové a právní závěry soudu prvního stupně jsou správné, odvolací soud se s nimi ztotožňuje, vzhledem k odvolacím námitkám uvádí následující.

Odvolací soud doplnil podle § 213 odst. 4 o. s. ř. ke zjištění úplného skutkového stavu dokazování o výpis z účtu žalovaného, ze kterého zjistil, že dne 13. 11. 2018 je na účtu žalovaného vedena příchozí úhrada od společnosti Elderflower develop s. r. o. v částkách 533 328 Kč a 540 345 Kč a 874 830 Kč.

Podle § 2991 odst. 1 o.z. kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Podle odst. 2 se bezdůvodně obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.

Podle § 3000 o. z. poctivý příjemce vydá, co nabyl, nanejvýš však v rozsahu, v jakém obohacení při uplatnění práva trvá.

Podle § 3001 odst. 1 o.z. zcizil-li poctivý příjemce předmět bezdůvodného obohacení za úplatu, může podle své volby vydat buď peněžitou náhradu, anebo co utřžil. Zcizil-li jej poctivý příjemce bezúplatně, nemá vůči němu ochuzený právo na náhradu; může ji však požadovat po osobě, která předmět od obohaceného nabyla a nebyla v dobré víře.

Podle § 1953 odst. 1 o. z. nelze-li dluh splnit proto, že věřitel je neznámý nebo nepřítomný, že věřitel odmítl bezdůvodně plnění přijmout, že dlužník je bez své viny v nejistotě, kdo je věřitelem, nebo z jiných důležitých příčin na straně věřitele, je dlužník oprávněn složit předmět plnění do soudní úschovy.

Podle § 1953 odst. 2 o. z. o složení předmětu plnění do úschovy vyrozumí soud toho, pro koho se složení stalo a podle potřeby zařídí jeho zastoupení.

Podle § 1114 o. z. rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu veřejné moci se vlastnického nabývá dnem, který je v něm určen. Není-li v rozhodnutí takový den určen, nabývá se vlastnického práva dnem právní moci rozhodnutí.

[illegible]

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, R ██████████, a ██████████, za kupní cenu 533 328 Kč. Kupní smlouvou ze dne 15. 8. 2019 prodal žalovaný společnosti Beta Gruis s. r. o., IČO 07728026, sídlem v Jezírku 202, Břeží, spoluvlastnický podíl na pozemku v k. ú. ██████████ za částku 50 000 Kč, která byla částečně uhrazena před podpisem smlouvy a částečně při jejím podpisu (notářský zápis NZ ██████████, NZ ██████████). Kupující (společnost Elderflower develop s. r. o.) poukázala kupní cenu na účet žalovaného dne 13. 11. 2018. Rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 3. 9. 2019, č. j. 28 Cdo 4423/2018-812, byly částečně zrušeny rozsudky, na základě kterých nabyl žalovaný vlastnictví k Pozemkům. Rozsudek nabyl právní moci dne 6. 11. 2019.

16. V posuzované věci žalobkyně splnila závazek vůči žalovanému na základě povinnosti uložené pravomocným rozhodnutím soudu, který byl z podnětu dovolání zrušen, na straně žalovaného tak vzniklo bezdůvodné obohacení, a to okamžikem, kdy bylo rozhodnutí, dle něhož bylo plněno, pravomocně zrušeno (tj. ke dni 6. 11. 2019). V souladu s institutem bezdůvodného obohacení je tedy povinností obohaceného (žalovaného) vydat, oč se obohatil. Protože vydání předmětu bezdůvodného obohacení (pozemky a spoluvlastnické podíly k pozemkům) není možné, když v mezidobí došlo k jejich zcizení, je žalovaný povinen vydat peněžitou náhradu.
17. Pokud dojde k úplatnému zcizení předmětu bezdůvodného obohacení, je na poctivém příjemci, aby si vybral, zda vydá, co utržil, nebo peněžitou náhradu. Neučiní-li příjemce včas volbu podle § 3001 odst. 1 o. z., přejde v souladu s § 1926 odst. 2 o. z. právo volby mezi peněžitou náhradou ve smyslu § 2999 odst. 1 o. z. a utrženou cenou na ochuzeného. Obohacený musí výběr provést zásadně ke dni splatnosti pohledávky z bezdůvodného obohacení, která v souladu s ust. § 1958 odst. 2 o. z. nastává po uplynutí lhůty bez zbytečného odkladu počítané ode dne, kdy je obohacenému doručena výzva ochuzeného k plnění. Provede-li obohacený volbu včas, zůstane předmětem závazku jen jím vybraná alternativa.
18. Žalovaný byl poctivým příjemcem předmětu bezdůvodného obohacení a dobrá víra v akt veřejné moci mu svědčila až do právní moci rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí (na základě něhož bylo plněno) zrušen, tj. ke dni 6. 11. 2019. V této souvislosti je nedůvodná i námitka žalobkyně, že žalovaný před uzavřením předmětných kupních smluv věděl o tom, že žalobkyně napadla rozhodnutí odvolacího soudu dovoláním. Z obsahu spisu se podává, že dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2018, č. j. 26 Co 405/2017-598, bylo podáno dne 25. 9. 2018 a žalovanému doručeno dne 1. 10. 2018 (tedy nikoliv před uzavřením kupních smluv, které jsou datovány 1. 10. 2018). Pokud žalovaný v tomto období nakládal s pozemky a spoluvlastnickými podíly k pozemkům, pak s nimi nakládal z titulu vlastnického práva ve smyslu § 1040 o. z. a pro hodnocení žalovaného jako poctivého příjemce je zcela bez významu žalobkyní tvrzené následné zcizení Pozemků za cenu nižší, než obvyklou.
19. Soud prvního stupně správně uzavřel, že na zjištěný skutkový stav dopadá ustanovení § 3001 o. z. Žalovaný dne 15. 3. 2021 sdělil písemně žalobkyni, že učinil volbu podle ustanovení § 3001 o. z. s odůvodněním, že jako poctivý držitel s Pozemky disponoval, a to v době, kdy k nakládání s nimi nebyl jakkoliv omezen, ale z důvodu následného odpadnutí nabývacího titulu je připraven vydat, co za Pozemky obdržel, tedy to co utržil – částku 1 226 638 Kč. Na tuto výzvu žalobkyně nijak nereagovala, nesdělila žalovanému požadované číslo účtu k vrácení bezdůvodného obohacení; proto k návrhu žalovaného Obvodní soud pro Prahu 3, dne 21. 7. 2021, zahájil řízení o úschově – přijetí peněžité částky ve výši 1 226 638 Kč, pod č. j. 12 Sd 11/2021-60, a oznámil žalobkyni, že v její prospěch přijal od žalovaného uvedenou částku. Žalovaný tedy včas učinil volbu mezi zákonem předpokládanými dvěma možnostmi vrácení bezdůvodného obohacení a žalobkyně tak už nemá možnost požadovat peněžitou náhradu ve smyslu § 2999 odst. 1 o. z. ve výši obvyklé ceny.
20. Správně soud prvního stupně rovněž uzavřel, že nastaly tzv. soluční účinky ve smyslu § 1953 věta první o. z. Protože věřitel (žalobkyně) odmítl bezdůvodně plnění přijmout, zprostil se tak dlužník

(žalovaný) svého dluhu vůči žalobkyni složením do soudní úschovy. Závazek tak zanikl jednostranným jednáním žalovaného, který uložením do soudní úschovy závazek splnil.

21. Částka 1 226 638 Kč představuje kupní cenu pozemků a spoluvlastnických podílů k pozemkům určenou podle jejich velikosti a jednotkové kupní ceny pozemků tak, že rozhodnutím dovolacího soudu z kupní smlouvy označené V- [redacted] došlo ke zrušení co do pozemků par. č. [redacted] v k. ú. [redacted] - výměra 448 m², par. č. [redacted] v k. ú. [redacted] - výměra 1126 m²; par. č. [redacted] v k. ú. [redacted] - výměra 5074 m²; par. č. [redacted] v k. ú. [redacted] - výměra 190 m²; par. č. [redacted] v k. ú. [redacted] - výměra 11317 m²; při jednotkové kupní ceně 16 Kč za m²; celkem u těchto pozemků činila kupní cena částku 290 480 Kč; z kupní smlouvy označené V- [redacted] došlo ke zrušení co do pozemků par. č. [redacted] v k. ú. [redacted] a par. č. [redacted] v k. ú. [redacted] o výměrách 447 m² a 261 m²; při jednotkové kupní ceně 16 Kč za m²; celková kupní cena těchto pozemků činila 11 328 Kč; z kupní smlouvy o převodu spoluvlastnických podílů označené V- [redacted] došlo ke zrušení co do všech ve smlouvě uvedených spoluvlastnických podílů za kupní cenu 874 830 Kč, když jednotková kupní cena činila 68 Kč za m². Podle notářského zápisu označeného NZ [redacted], došlo k prodeji pozemku par. č. [redacted] v k. ú. [redacted] za kupní cenu 50 000 Kč.
22. V odvolacím řízení provedeným dokazováním byla výpisem z účtu žalovaného a porovnáním s kupními smlouvami o prodeji pozemků a spoluvlastnických podílů k nim vyvrácena odvolací námitka žalobkyně o absenci důkazu o inkasu celé kupní ceny žalovaným. Odvolací soud se tak ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že žalovaný jakožto poctivý příjemce za prodej pozemků a spoluvlastnických podílů na pozemcích utřžil kupní cenu v celkové výši 1 226 638 Kč, provedl volbu ve smyslu § 3001 odst. 1 o. z., a povinnost vydat žalobkyni to, co prodejem utřžil, splnil složením do soudní úschovy.
23. Na základě shora uvedených závěrů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil včetně rozhodnutí o nákladech řízení, na jejich správný výpočet v bodě 22 napadeného rozsudku odkazuje.
24. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, § 151 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a ve věci úspěšnému žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení 118 774 Kč, tj. odměna advokáta za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast u jednání u odvolacího soudu dne 11. 10. 2023) podle § 11 odst. 1 d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu a náhrada za daň z přidané hodnoty z odměny a náhrady hotových výdajů advokáta podle § 137 odst. 1 a 3 o. s. ř. ve výši 20 614 Kč. Splnění důkazní povinnosti k výzvě soudu předložením výpisu z účtu není úkonem, za který podle § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu náleží mimosmluvní odměna.
25. Povinnost k náhradě nákladů řízení byla žalobkyni uložena v obecné třídní lhůtě podle § 160 odst. 1 o. s. ř., na zákonné platební místo, kterým je podle § 149 odst. 1 o. s. ř. zástupce žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Praha – východ. Dovolání je přípustné v případě, že dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím

soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 11.10.2023

JUDr. Kateřina Burešová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná